

Pallissa a una adolescent (II)

Ara fa quinze dies, en aquest mateix espai, escrivia que quatre adolescents n'havien apallissada una altra a Cassà de la Selva després d'ensarronar-la. Podria dedicar aquest article a esgrimir una sèrie de matisos sobre el que deia llavors i, permetin-me la immodèstia, em veig amb cor de convèncer-los. No ho faré pas. Em vaig equivocar. Ras i curt. Vaig donar per bona la versió d'una denúncia i una primera opinió policial i no vaig voler saber res més. Aquesta és la realitat. No diré que tant és el que va passar, però és més greu la insensatesa que vaig cometre posant quatre joves a la picota sense haver contrastat la informació.

Fa deu dies, em va venir a veure una de les noies implicades. Tremolant i agafada de la mà del seu pare, em va demanar sisplau si la podia escoltar. Em va explicar la seva versió dels fets que jo, aquí, no reproduiré ni jutjaré. Amb un cop n'hi va haver prou. Vam parlar una estona, em va transmetre com se sentia i tot el que li estava passant: les mirades, les amenaces, el Facebook... Abans de començar, m'havia donat una carta que havia escrit per si no es veia amb cor de parlar. Es va acomiadar tal com havia arribat, amb la mirada insegura i la veu retallada per la por. I no em va demanar res més! La lliçó va ser d'un valor incalculable. La carta, la tindrè a prop, per si torno a oblidar què no ha de fer mai un periodista.

Publicat a:

-El Punt Comarques Gironines 23-11-2010 Pàgina 26

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/334625-pallissa-a-una-adolescent-ii.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss